

naar baade Raamaterialet og de færdige Varer ere toldfri. I første Tilfælde komme Fabrikkerne til at betale Told af Svindet uden at faa Erstatning i de færdige Varers Told, men i andet Tilfælde faa de i alt Fald ikke nogen Merbeskatning paa Svindet.

Tapetindustrien har haft en saa overordentlig stor Beskyttelse, at den, naar vi tage de almindelige Sorter, løber op til saa svimlende Procenter, at vi egentlig ikke kunne være det bekendt. Her have vi da ogsaa en klækkelig Nedsættelse af omtrent 40 pCt.

Endelig skal jeg bemærke, at det ærede Medlem ikke har nogen Grund til at nære Ængstelse med Hensyn til Konfektionsindustrien. At sætte Tolden op for almindelige simple Konfektionsartikler vilde være alt for stridende mod dette Tings Tendens i Toldsager. Konfektion er en umiddelbar Forbrugsvarer i endnu højere Grad end Alenvare, og hvis vi havde sat Alenvarer ned og samtidig havde forhøjet Tolden med de Sætsler, som Landstinget foreslog, vilde vi kun have stukket Forbrugerne Blaar i Øjnene. Det have vi ikke villet gøre og med Rette. Det er meget rigtigt, at paa alle almindelige Forbrugsvarer, paa færdige Beklædningsstoffer, bliver Tolden lavere, men Stofftolden bliver ikke lavere, og allerede ved den nu bestaaende Told, under hvilken den danske Konfektionsindustri har været minusbeskyttet med Hensyn til de Varer, den benytter, hvad den ikke vil være i Fremtiden, er Antallet af Konfektionsarbejdere fra Industritællingen i 1897 til den sidste Industritælling stegen fra 30,000 til omtrent 36,000, og samtidig er Indførselen af Konfektionsartikler ikke stegen væsentlig. Ganske vist fandt der i 1906, som jo var et Højkonjunkturaar, en høj Stigning Sted, men hvis det ærede Medlem vil sammenligne Aaret 1900 med Aaret 1905, vil han finde, at der i Aaret 1900 blev indført 611,000 Pd., medens der i 1905 blev indført 640,000 Pd. I den forholdsvis lange Aarrække er det altsaa kun en ubetydelig Stigning. Ganske vist kommer der i 1906 en Opgang til 730,000 Pd., men da det var et Højkonjunkturaar, var det dog ikke en saa overmaade stor Stigning, og efter sagkyndiges Sandsynlighedsberegning, hvad jeg har ladet udføre, over Resultatet, maa vi antage, at i Sammenligning med det, som omtrent 36,000 Konfektionsarbejdere kunne tilvirke, bliver Indførselen aldeles forsvindende. Og denne Industri er opstaaet under en Konfektionstold, som begunstiger Udlandet paa den danske Industris Bekostning. Dette have

vi nu afhjulpet, men at gaa videre have vi ikke kunnet forsvare.

Borghjerg: Efter de Udtalelser, der nu faldt fra det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) kan jeg fatte mig kort. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds var saa dristig at nævne Ordet Arbejdsløshed i Forbindelse med Socialdemokratiets Told-Standpunkt. Han var saa dristig at gaa ud fra, at den forhøjede Toldbeskyttelse, den Protektionisme, han vilde have, skulde være et Værn mod Arbejdsløsheden, den skulde være et Universal middel, et Arkanum. Dette er dristigt i dette Øjeblik, hvor hver Dag bringer os Bud om Arbejdsløshed i Tyskland, i Sverige og da navnlig i Amerika. Det er meget dristigt af det ærede Medlem, der dog vil kalde sig Nationaløkonom, at paastaa, at Toldbeskyttelse skulde være et Værn mod Arbejdsløshed. Arbejdsløshed er et Produkt af Kapitalismen, det er ganske klart. Kapitalismen antager to forskellige Former, skiftende i forskellige Lande, i forskellige Tider: Frihandel og Toldbeskyttelse. I intet af disse Tilfælde undgaar man Arbejdsløshed. Arbejdsløshed følger med Kapitalismen, som Skyggen følger med Legemet.

Nu er det allerede oplyst, og jeg gentager det, at dette Toldlovsforslag stiller ikke Konfektionsarbejderne ugunstigere end den nuværende Toldlov, tværtimod. Under denne er der opvokset en Konfektionsindustri, som beskæftiger overordentlig mange Arbejdere og Arbejdersker. Det har været de organiserede Arbejders Sag at søge at faa deres Kaar forbedrede ved Hjælp af Fagorganisationer. Det har bl. a. været vor Sag at faa det usalige Udsvedningssystem ud af Verden. Skrædernes Fagforening har arbejdet for Oprettelsen af Værksteder; der har været ført Strejker for at skaffe Arbejderne bedre Kaar hos Arbejdsgiverne, som i Kraft af den bestaaende Lov have tjent sig Millioner sammen. Under disse Kampe for Syerskernes Interesser mod Arbejdsgiverne have vi aldrig set det ærede Medlem eller hans Parti eller hans Meningsfæller paa vor Side, altid have vi staaet alene i Kampen for disse Interesser. Men hver Gang der bliver Tale om en Toldlov, saa bliver Højre pludselig arbejdervenlig. Jeg tror, at den danske Arbejderklasse stoler saa meget paa dens 20—30—40-aarige Erfaringer om, hvad og hvem der har gavnet den, at den sikkert er uimodtagelig for